

Свободата не ще екзархъ,
Иска Караджата“.

Сждбо моя, невѣрнице,
Дѣ си ма довѣла?
Въ чужда земя, въ чужда кжца
Ти си ма вовѣла!
Сичко чуждо около менъ,
Нищо нѣмамъ свое,
И слжницето, кое грѣе,
И то не е мое.
Има доста наши хора
Въ тая земя чужда;
Но ни единъ не помага,
Кога стане нужда;
Сѣки мисли само много
Нари да спечѣли,
За да има жена тлжста
И дѣца дебѣли;
Сѣки мисли само своѣто
Чувство да отхрани,
За да кажатъ ближните му:
„Той са нѣмски храни“!
Има още и такива
Славни патриоти,
Кои мислатъ, че хората
Сж тѣхни имоти, —
Дадатъ цванцикъ за черкова
И за Богъ да прости,
Па ви казватъ : „азе зная,